

Són mal rebuts entre els seus...

Serà per això que l'Església és tan repatània a acceptar els profetes en el seu si? O que molts han d'esperar anys després de la seva mort abans de ser reconeguts? O que sigui des de fora del cristianisme que s'han divulgat principis evangèlics?

El poble jueu tenia una escola de profetes; però l'Esperit no solia buscar-los allà, sinó que se'ls buscava ell mateix. Feia i enviava profetes, quan li semblava i els triava al moment adequat i convenient.

Roma el que vol es gent ensenyada per ella, que estigui conforma amb el seu guiatge, no tolera qui vagi per lliure, no pot o no vol admetre la llibertat de l'Esperit per fer i enviar profetes segons el seu diví parer.

Cert, no cal dir-ho, que pot haver-hi, i hi ha, qui es creu profeta que, pel sol fet de criticar i de protestar, ja es creu inspirat per l'Esperit; sempre n'hi han hagut de falsos profetes, n'hi han i n'hi hauran.

Penso que l'error de Roma, es creure's la propietària de l'Esperit de la Veritat. Que s'oblida que Déu sempre fa una cosa nova, que ell mateix es renova constantment. Ell és Amor i l'amor si ni és nou a cada instant mor ràpidament.

Ell és sempre L'ALTRE, EL TOT ALTRE, quan hem acabat de dir qui és o com és, ja no és allò que pensem. L'Amor Trinitat és un terbolí, una espiral ascendent d'amor infinit cap a més amor infinit.

Qui pot congelar amb paraules fixes, amb creences permanents, la VERITAT Déu?
P.G.